

УДК 622.23

Шестерняк В. – ст. гр. ПКм-51

Тернопільський національний технічний університет імені І. Пулюя

**ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ ТЕОРІЇ ГРОШЕЙ М. ФРІДМЕНА ТА
ДЖ. М. KEYNSA**

Науковий керівник – к.е.н., доц. Ціх Г.В

Shesterniak V.

Ternopil Ivan Pul'uj National Tehnical University

**COMPARATIVE ANALYSIS OF THE THEORY OF MONEY M.
FRIEDMEN AND J. M. KEYNES**

Supervisor: Tsikh G.V.

Ключові слова: гроші, інфляція

Keywords: money, inflation

На даному етапі, розвитку світової економіки, «Гроші» є невід'ємною складовою для будь якої країни. Від того, як функціонує грошова система, багато в чому залежить стабільність економічного розвитку. Гроші з'явилися в глибоку давнину в результаті обміну товарами. Сучасні економісти дають таке поняття терміну гроші: «Гроші — це універсальний товар, який є абсолютним еквівалентом для обміну будь-якого товару на інший товар».

У XVI- XVII ст. сформувалася так звана кількісна теорія грошей. Назву кількісної ця теорія отримала тому, що її основоположники пояснювали вплив грошей на економічні процеси виключно кількісними чинниками, насамперед зміною маси грошей в обороті. На сьогоднішній час є два найвідоміших вчених які займалися цією теорією, це теорія грошей М. Фрідмена та Дж. М. Кейнса.

Фрідмен розглядав гроші і товари як замінники, тобто люди вибирають між ними, коли вирішують, скільки грошей нагромаджувати. Головний спосіб впливу на економіку, говорив Фрідмен, - це регулювання емісії, валютний курс національно грошової одиниці, кредитний відсоток, оподатковувана ставка, митні тарифи. З цим твердженням також згідний і Кейнс. Він дійшов висновку про необхідність використання грошей як інструмента впливу на розвиток економіки суспільства. За його концепцією, гроші мають виступати об'єктом державного регулювання і одночасно інструментом втручання в економічні процеси через механізм монетарної політики. Проте, Кейнс не зважав на такий фактор як інфляція. Інфляція, він вважав, не становить суттєвої проблеми, вона розглядалась ним як прийнятна плата за зайнятість. Фрідмен, у свою чергу, вважав, що, використовуючи модель Кейнса, держава може впливати лише на сукупний попит, фінансуючи його за рахунок власних доходів, які покриваються за рахунок інфляції. Зростання грошової маси в обігу понад потреби ринку породжує невідповідність між попитом на гроші та їх пропозицією, і як наслідок, негативно впливає на цінову кон'юнктуру, заробітну плату й зайнятість. Отже, на думку Фрідмена, першопричиною інфляції є форсована емісія грошей, яка ініціює процес її розгортання.

На думку Кейнса, прагнення зберігати гроші це барометр нашого недовір'я до власних розрахунків і до загальної узгодженої думки відносно майбутнього. Замість аналізу специфічних мотивів для нагромадження грошей, Фрідмен просто твердив, що на попит на гроші повинні впливати ті ж чинники, що впливають на попит на будь-який актив. Фрідмен згодом розвинув теорію попиту на гроші як на активи.

Незважаючи на те, що думки цих учених іноді розбігалися, вони дійшли одного висновку про гроші, це те, що гроші є не від'ємною складовою у становленні економіки, як для однієї країни, так і для всього світу.